Τὴν δὲ 29)11 Μαΐου, ἀφ' οὗ ἐξέθηκα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅσα περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς εἶχον συνδιαλεχθῇ μετὰ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ ἐπεσκέφθην τὸν Πρέσβυν τῆς Περσίας καὶ ἄλλους ὁμογενεῖς καὶ ξένους, προσέτι δὲ καί τινας τῶν καλλιτεχνικῶν συλλογῶν, τὸ ἑσπέρας προσεκάλεσα εἰς τὸ θέατρον τὴν ὁμογενῆ κυρίαν Ἑρβέττ, ἣν λίαν ἐθαύμαζον, διότι εἰς τοὺς δύω υἱούς της, τοὺς ἐκ τοῦ πρώτου της γάμου μετὰ τοῦ Ὑπασπιστοῦ τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως κ. Φούγκ, ἔδιδεν ἐπιμελέστατα Ἑλληνικὴν ἀγωγήν, εἰς ὃ συνήνει καὶ συνέπραττε καὶ ὁ ἀξιόλογος σύζυγός της.

Τέλος δὲ τῇ 1)13 Μαΐου, ἀποχαιρετίσας τὸν Ὑπουργὸν Haymerley, διαλεχθεὶς καὶ πάλιν διὰ μακρῶν μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ ἔτι ἐκκρεμοῦς Ἑλληνικοῦ ζητήματος, καὶ τηλεγραφήσας καὶ γράψας, ὅσα μοὶ εἶπεν, εἰς Ἀθήνας τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησα, κατὰ τὰς 8, μετὰ τοῦ Γεωργαντοπούλου, καὶ ἀφίχθημεν τὴν ἐπιοῦσαν εἰς τὰς 11 ¾ εἰς Βερολῖνον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Βερολίνῳ.

Ἐπισκεφθεὶς δ' ἀμέσως τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, εἶπον καὶ αὐτῷ ὅσα καὶ τῷ Haymerley περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, καὶ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ὅσα σχεδὸν καὶ παρ' ἐκείνου, ἤτοι ὅτι ἐδόθησαν ὁδηγίαι τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείᾳ, ὅπως ἐπιταχύνῃ τὴν λύσιν καὶ ἐξαναγκάσῃ τῶν Τούρκων τὴν παραδοχήν.

Μετά τινας ἡμέρας ἐξέδραμον οἰκογενειακῶς καὶ μετὰ πολυαρίθμου (19) φιλικῆς συναναστροφῆς εἰς τὸ βορείως τοῦ Βερολίνου κείμενον χωρίον Τέγελ, ὅπου, μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐπεσκέφθην τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ διασήμου φυσιοδίφου Οὑμβόλδου ἱστάμενον ὡραῖον μνημεῖον.

Ἡ δ' ἐπαύριον ἦν ἡμέρα βαθείας θλίψεως δι' ἐμέ, διότι μοὶ ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τῆς τετραετοῦς θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ μου Ἀλέξη, τῆς ἀγγελομόρφου Αἰμυλίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν παρά τινι τῶν πλουσίων καὶ εὐμαθῶν κυριῶν τοῦ Βερολίνου, τῇ κυρίᾳ Pearl, ἐγνωρίσθην μετὰ τοῦ συγγραφέως κ. Meissner, ὅστις καὶ μοὶ ἔπεμψε τὰ ἔργα του.

Ἑσπέραν δέ τινα προσεκλήθην εἰς παμπληθῆ φιλολογικὴν ἑσπερίδα, διδομένην ὑπὸ τῆς ***Εταιρείας τῶν νέων γλωσσῶν*** εἰς μνήμην τοῦ Καλδερῶνος, ὃν ὅμως ἐγὼ δὲν ἐθεώρουν, ὡς ἐκτάκτου θαυμασμοῦ ἄξιον. Ἀνεγνώσθη δ' ἐκεῖ ἡ βιογραφία τοῦ ποιητοῦ, διάφοροι μεταφράσεις ἐκ τῶν ἔργων του, καὶ ἀπηγγέλθη ὡραῖον περὶ αὐτοῦ ποίημα, συντεθὲν ὑπὸ τοῦ νέου Ehrlich, υἱοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας, τοῦ ποτὲ Καθηγητοῦ διατελέσαντος τοῦ Ἀριστείδου καὶ Αἰμυλίου. Τὰς ἀναγνώσεις δ' ἠκολούθησεν, ὡς πάντοτε ἐν Γερμανίᾳ, δεῖπνον.

Τῇ 19)31 Μαΐου ἐπεσκέφθην ἐν τῇ Ῥωσσικῇ Πρεσβείᾳ, ὡς πάντοτε, ὅτε διὰ Βερολίνου διήρχετο, τὸν Πρ. Γορτσακόφ, καὶ εὗρον αὐτὸν λίαν καταβεβλημένον διὰ τὸν θάνατον τοῦ Αὐτοκράτορος, εἰς ὃν μοὶ εἶπεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιζήσῃ, καὶ προβλέπει τὸν ταχὺν θάνατόν του, ὅστις καὶ τῷ ὄντι ἐπῆλθε μετ' οὐ πολύ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἰουνίῳ μηνὶ συνηντήθην ἐν Βερολίνῳ μετὰ τοῦ κ. Schliemann, ὅστις, κομίσας, ἐδώρησεν εἰς τὸ γερμανικὸν Μουσεῖον τὰ πλεῖστα καὶ ἀξιολογώτερα τῶν ἐν Τρῳάδι εὑρημάτων του, δι' ὃ ἡ σύζυγός του, ἥτις τὸν συνώδευε, μοὶ εἶπεν, ὅτι αὐτὴ ἔκλαυσεν ἀπαραμυθήτως. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ φιλαρχαίου Γερμανοῦ οὐδὲν εὗρον τὸ δυσεξήγητον. Ἐνθουσιῶν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα, εἶχεν ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας μετὰ τῶν ἀνεκτιμήτων θησαυρῶν τῆς ἡρωϊκῆς ἐποχῆς, οὓς ἀνεῦρε, καὶ προσέφερεν αὐτοὺς εἰς τὸ Δημόσιον, προσέτι πρόθυμος κηρυχθεὶς νὰ οἰκοδομήσῃ καὶ ἰδιαίτερον δι' αὐτοὺς Μουσεῖον, ἐπὶ μόνῃ τῇ ἀπαιτήσει τοῦ νὰ μείνῃ Διευθυντὴς αὐτοῦ ἐν ὅσῳ ζῇ. Οὐ μόνον ὅμως ἡ πρότασις αὐτοῦ δὲν ἐνεκρίθη, ἀλλὰ καὶ 40.000 δραχμῶν, ἃς ἔδωκε διὰ κατεδάφισιν τοῦ μεσαιωνικοῦ πύργου τῶν Προπυλαίων, δὲν ἐγένοντο δεκταί, ἐπὶ τῷ λόγῳ, δῆθεν, ὅτι κατεδολιεύθη τοὺς Τούρκους, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ τὰ χρήματα εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν, ἥτις καὶ ἐξετέλεσε τὴν ἐντολήν του. Κατ' ἀντί-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θεσιν δὲ τῆς πρὸς αὐτὸν διαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐν Ἀγγλίᾳ ἔλαχε πλείστων περιποιήσεων, ὅταν ἔφερε νὰ δείξῃ ἐκεῖ τὰ Τρῳϊκὰ εὑρήματα, ἐν δὲ Γερμανίᾳ, ὅτε προσέφερεν αὐτά, καὶ διὰ παρασήμου Ταξιαρχῶν ἐτιμήθη, καὶ ἐπίτιμος πολίτης τοῦ Βερολίνου ἀνεγνωρίσθη.

Εἰς Σουηδίαν

Πρὸ πολλοῦ ἔτρεφον τὸν διακαῆ πόθον τοῦ νὰ ἐπανίδω τὴν ἐν Στοκχόλμῃ ἀδελφήν μου κόμισσαν Ῥόζεν, ἣν, τὸ τελευταῖον, ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἶχον μόνον ἀπαντήσῃ κατὰ τὰ 1868 ἐν Σπᾶ. Προσέτι δ' ἤθελον, ἐπί τινας ἡμέρας, νὰ δώσω ὀλίγην ἀναψυχὴν εἰς τὰς θυγατέρας μου, φέρων αὐτὰς ἐκτὸς τοῦ Βερολίνου. Ἀπήλθομεν λοιπὸν τὴν Κυριακήν, 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου), περὶ τὰς 10 τῆς πρωΐας, καὶ εἰς τὰς 3 μ. μ. ἀφίχθημεν εἰς τὴν παραλίαν Στράλσουνδην, ἀπέναντι τῆς νήσου Rügen, πόλιν ἰδίως περίεργον διά τινας ἀρχαίας αὐτῆς οἰκοδομάς, μάλιστα τὸ Δημαρχεῖον, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς 17ης ἑκατονταετηρίδος, πολλὰ περιέχουσαν μεσαιωνικῆς τέχνης ἔργα. Γευματίσαντες δ' εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Löwe, καὶ εἰς τὰ περίχωρα περιδιαβάσαντες, ἐπέβημεν ἀτμοπλοίου τῇ 10 τὸ ἑσπέρας καὶ ἀνήχθημεν, κατὰ τὰς 2 ¹/₂ μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἔχοντες οὐχὶ λείαν τὴν θάλασσαν, καὶ ἑπομένως οὐχὶ ἥσυχον ὕπνον.

Τῇ δ' ἐπαύριον εἰς τὰς 7 ἐγερθείς, ἀνῆλθον εἰς τὸ κατάστρωμα, καὶ ἐκεῖ, πρὸς ἔκπληξιν καὶ χαράν μου, εἶδον ἐρχόμενον πρός με καὶ τείνοντά μοι τὰς χεῖρας, Κύριον, ὃν εὐθὺς ἀνεγνώρισα ὡς τὸν ποτὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνάδελφόν μου, Πρέσβυν τῆς Σουηδίας κ. d' Ehrenhof, ἐπ' ἀδείᾳ ἐπανερχόμενον, μετὰ τῆς νεωτέρας θυγατρός του, εἰς Στοκχόλμην, ὅπου ἡ πρεσβυτέρα ἦν ἔγγαμος ὑπὸ τὸ ὄνομα κυρία Βαλλεμβέργ, καὶ ἀποκατεστημένη. Εἶχον δὲ γνωρίσῃ ἀμφοτέρας, ὡς παιδία, ὅτε ἤμεθα γείτονες ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου.

Κατήχθημεν δὲ εἰς τὰς 11 ³/₄ εἰς Malmö, τὸν Σουηδικὸν λιμένα, καὶ ἐκεῖ, συμπρογευθέντες, ἀπήλθομεν διὰ τοῦ σιδηρο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ